

РЕШЕНИЕ

№ 3326

гр. София, 19.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 20.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **5508** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл.84, ал.3 във вр.с чл.75, ал.1, т.2 и т.4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на С. Х. Б., гражданин на А., [дата на раждане], непридружен непълнолетен, ЛНЧ: [ЕГН], чрез адв.Л., против Решение № 4337/25.05.2022 г. на Заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което му е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, немотивирано, постановено в противоречие с административно-производствените правила и материалния закон. Подателят ѝ се оплаква, че административният орган не е обсъдил посочените от него факти и причините, поради които изпитва страх да се завърне в А.. Счита, че бежанската му история сочи, че същият попада в хипотезата на чл.8 и чл.9, ал.1 ЗУБ за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Навежда доводи за повърхностно провеждане на административната процедура, както и за извършено нарушение на принципа "забрана за връщане". Жалбоподателят моли Съда да отмени оспореното решение и да укаже на административния орган да постанови решение, с което да му предостави бежански или хуманитарен статут. В с.з. жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Л., която моли Съда да уважи депозираната жалба.

Ответникът – Заместник-председател на ДАБ, в с.з. чрез юк.Д. моли Съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба за международна закрила вх.№ РД09-1803/11.10.2021 г. на РПЦ – [населено място], подадена от С. Х. Б., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] в щат Ш., А., гражданин на А., арабин по народност, вероизповедание мюсюлманин-сунит, семейно положение-неженен. Същият е представляван в извършваните процесуални действия от назначен адвокат от Национално бюро за правна помощ с Решение № 2374/22.10.2021 г. и назначен социален работник от Отдел "Закрила на детето", ДСП – К. село, съгласно Заповед № ЗД/Д-С-КС-229/23.11.2021 г. /л.67, л.82/.

Личните му данни са установени въз основа на подписана от него декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ. Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично. Съставена е Евродак дактилоскопна карта реф.№ BR112C2110110007.

На 24.11.2021 г. с жалбоподателя е проведено интервю, обективизирано в Протокол рег.№ 12805/24.11.2021 г. На 22.10.2021 г. на основание чл.15, ал.4 от Закона за закрила на детето е изпратено писмо-уведомление до Дирекция "Социално подпомагане"-К. село за определяне на социален работник в производството за предоставяне на особена закрила по реда на ЗУБ /л.85/. Със Заповед № ЗД/Д-С-КС-229/23.11.2021 г. на Директора на ДСП-К. село е определен социален работник от отдел "Закрила на детето" – К. Л. К., присъствал по време на проведеното интервю.

От интервюто се установява, че С. Б. мотивира молбата си за международна закрила с икономически и криминални проблеми. Алжирският гражданин е разказал, че е напуснал А. през 2017 г. и 2018 г., легално по въздушен път чрез личния си паспорт, с положена туристическа виза, като е преминал на територията на Турция. В Турция е пребивавал легално, като след изтичане на визата му е останал нелегално, без да се регистрира пред турските власти. Пребивавал е три месеца в [населено място], след което е заминал за [населено място], където е живял и работил в хотел за период между две и три години, след което е пристигнал на територията на Република България. Няма представа какво го е провокирало да напусне Турция, не е имало конкретен повод за това, решението му е взето "случайно". Чужденецът е заявил, че личният му паспорт е бил откраднат от негов познат от хотела, заедно с още 30 паспорта. Крадецът е бил задържан от властите в [населено място].

На територията на Република България чужденецът е влязъл нелегално, пеша, през зелена граница, около месец преди интервюто. Посочил е, че е бил сам, като се е ориентирал с Г., а след влизането си на българска територия, чрез автомобил трафикант го е закарал до [населено място], където той се е предал на българските власти. Допълнил е, че превозилото го лице не е трафикант, а негов приятел от Турция. Впоследствие чужденецът е променил отново разказа си, заявявайки, че самият той е шофирал до [населено място] и впоследствие е отишъл сам в РПЦ – С.. Чужденецът е заявил, че не е имал конкретна държава като крайна дестинация.

В А. е живял в [населено място], щат Ш., заедно със семейството си. То се намира в дома им в [населено място]. Молителят е посочил, че е учил до шести клас, не е

работил. Не е служил и няма военно обучение, не може да използва оръжие. Като причина за напускане на страната си по произход чужденецът е посочил желанието да си намери работа. Посочил е, че в А. има работа, но е решил да търси такава извън държавата си по произход без конкретна причина, както и че не е имал желание да остане да живее там, независимо, че финансовите средства са му стигали. Когато е заминал за Турция, е смятал да остане на почивка за около един месец, но там му харесало и взел решение да остане.

Седмица преди напускането на А. молителят се е сбил с две-три момчета – негови приятели, като конфликтът е възникнал след разменени обиди. В тази връзка е изложил, че тези момчета са пуснали оплакване срещу него в полицията и в съда, и вследствие на това той е напуснал А., отправяйки се за Турция, като не се е завърнал. Причината за отправеното срещу него оплакване е била свързана с обстоятелството, че при възникналия конфликт молителят е намушкар едно от момчетата с нож, няма спомен дали в гърдите или в рамото. Намушканото момче е било прието в болница за бърза помощ, но той няма представа дали е било в тежко състояние. В тази връзка е допълнил, че въпросното момче е било леко наранено и е следвало си извади медицински сертификат. Молителят е посочил, че е получил призовка от съда или от полицията, но не може да посочи с точност от коя структура точно. Три-четири дни след получаването е напуснал страната. Непосредствено след напускане на страната му е бил търсен в дома си от полицейските власти, като родителите му са заявили, че той е напуснал страната. Молителят е заявил, че не е бил търсен след получаване на втора призовка, както и че не е наясно дали срещу него е издадена присъда или дали е налице документ за издирването му в А.. Изтъкнал е, че при наличие на такъв документ същият е следвало да бъде получен на адреса на неговия дом, но няма нищо получавано. Няма информация какво се е случило с пострадалия му приятел.

Повторно молителят в хода на интервюто е заявил, че не е имало причина да напусне А. в този период, като желанието му да пътува е било с цел туризъм и описания от него възникнал проблем е бил просто съвпадение. В тази връзка чужденецът е заявил, че при завръщане в страната му по произход с него нищо няма да се случи, като е заявил, че не знае какво точно иска от българските власти. При зададен допълнителен въпрос молителят е пояснил, че желае да получи международна закрила, тъй като желае да пътува в Европа, като иска да продължи и да се установи във Франция, предвид че знае френски език. Декларирал е, че не е получавал лични заплахи, както и че няма други причини за напускане на страната освен посочените, не му е оказвано физическо насилие, нито е бил арестуван, съден или осъждан, нито е членувал в политически партии и организации.

В заключителната част на протокола от проведеното интервю е отразено, че интервюто е проведено на разбираем за него език, че разбира смисъла на написаното и не отправя възражения и допълнения по него. Интервюто е проведено в присъствието на назначен социален работник и служебно назначен адвокат, което е удостоверено с положени от тяхна страна подписи. Непосредствено след датата на интервюто е депозиран и Социален доклад с изх.№ СЛ/Д-Д-СК/885-001/07.12.2021 г. от Директора на дирекция "Социално подпомагане", Район "К. село" /л.37/.

В хода на административното производство е приета Справка вх.№ 01-166/03.05.2022 г. и Справка с вх. № МД-4/05.01.2022 г. относно А. – общо положение в страната, актуална политическа и икономическа обстановка /л.19/.

В Становище рег.№ 12805/20.12.2021 г. на мл.експерт в Отдел "ПМЗ-РПЦ-С." е

посочено, че предвид съвкупната преценка на доказателствата по преписката, кандидатът на отговаря на законовите изисквания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут /л.42/.

В хода на административното производство е получено становище от ДАНС, с което специализираният орган е посочил, че не възразява да бъде предоставена закрила в РБългария на лицето, в случай че отговаря на изискванията на ЗУБ /л.43/.

При тази обстановка е постановено обжалваното решение, с което на молителя е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут по смисъла на чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗУБ поради липса на материалноправните основания за това. Зам.-Председателят на ДАБ е приел, че общата обстановка в А. не дава основание за страх от преследване по смисъла на причините, изброени в чл.8, ал.1 ЗУБ. Изложените мотиви и факти по време на интервюто също не представляват основания за получаване на статут на бежанец. Причините за напускане на страната по произход са от личен характер, спрямо заявителя няма осъществено преследване, нито съществува риск от бъдещо такова. Административният орган е приел, че независимо от твърденията му за издирване от полицейските власти във връзка с описаното от него събитие, че същият не е бил подложен на преследване, а е издирван с цел прилагане на релевантни ограничителни мерки или наказателни санкции спрямо него във връзка с извършеното от него деяние.

В хода на административното производство не са установени факти, които да обуславят необходимостта от предоставяне на бежански статут на жалбоподателя. Анализът на фактите и изявленията на чужденеца по време на проведеното интервю налага извода, че в конкретния случай не става въпрос за лице, нуждаещо се от международна закрила, а за "мигрант", предвид категоричното му желание да се установи във Франция.

Административният орган е приел, че не са налице и предпоставките за представяне на хуманитарен статут, тъй като молителят не е бил принуден да напусне А. поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, нито като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне. Прието е, че спрямо молителя не е налице заплахата поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата и по произход. Посочените лични мотиви на молителя не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставяне на статут по чл.9, ал.1 ЗУБ. Административният орган е приел, че по отношение чл.9, ал.8 ЗУБ, където се произнася в условията на оперативна самостоятелност, посочените от чужденеца лични мотиви за желанието му да получи статут и да замине във Франция не се оценяват като хуманитарни с оглед предоставянето на хуманитарен статут.

Представена е и приета по делото, като писмено доказателство подробна справка вх.№ МД-10/06.01.2023 г. относно актуалното положение в А.. От нея е видно, че в страната не са налице спорадични инциденти и атентати, нито е налице вътрешен въоръжен конфликт по смисъла заложен в международното право и правото на ЕС. Съгласно същата, алжирската икономика се възстановява частично до края на 2021 г от кризата, причинена от пандемията Ковид – 19. Икономическата криза, причинена от пандемията се случва след години забавяне на растеж на Б. /2015 г. – 2019 г./ в А., движено от свиващия се въглероден сектор. Въгледородната индустрия, която представлява 20 % от Б. 41 % от фискалните приходи и 94 % от приходите за износ през 2019 г., преживява структурен спад. Очаква се нейното възстановяване, а активността в останалата част от икономиката да се възстановява бавно на фона на

загуби на печалби и ниско доверие от страна на потребителите и бизнеса. Алжирските власти стартират дългогодишен план за социално-икономическо възстановяване и реформа на икономиката с цел изграждане един устойчив модел, ориентиран към частния сектор. Предвидено е да има преход към възобновяемата енергия, редуциране на сериозните дисбаланси в макроикономиката на страната и защита на поминъка на населението. След визитата си френските медии съобщават, че А. възнамерява да увеличи доставките си на природен газ за Франция. Визитата завършва с Алжирската декларация за подновено партньорство, отразява желанието на двете страни да открият нова ера в отношенията и да възприемат конкретен и конструктивен подход, фокусиран върху бъдещи проекти.

В хода на съдебното производство се представиха следните писмени доказателства:

От жалбоподателя с молба от 03.11.2022 г. – Искане на ДАБ изх.№ 12805/22.10.2021 г. до НБПП и Решение № 2374/22.10.2021 г. за назначаване на адв.Л. /л.121/.

От ответника с молба от 09.01.2023 г. - Справка вх.№ МД-10/06.01.2023 г., относно актуалното положение в А. /л.132/.

От ДСП-К. село: писмо изх.№ ПР/Д-С-КС/67-001/06.02.2023 г., с което Съдът е уведомен, че не изготвен социален доклад по отношение на С. Х. Б., тъй като по официални данни от РПЦ-О. К., същият е напуснал на 06.02.2023 г. самоволно регистрационно-приемателния център и е в неизвестност, а от 17.06.2022 г. в ОЗД при ДСП – К. село работата по случая с него е прекратена /л.143/.

При така установеното от фактическа страна Съдът стигна до следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено на назначения по чл.25 ЗУБ представител на молителя адв.Л. на 06.06.2022 г., жалбата е подадена на 15.06.2022 г., видно от поставения върху същата рег.№ 12805, поради което същата е процесуално допустима.

Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на ЗУБ – Заместник-председателят на агенцията, съгласно Заповед № РД03-15/03.05.2022 г. на Председателя на ДАБ, с която на Заместник-председателя са делегирани правомощията по чл.48, ал.1, т.1-4 ЗУБ (л.18).

Производството е протекло при стриктно спазване на процедурите, регламентирани в закона и приложимата европейска директива – проведено е лично интервю с молителя – непридружен непълнолетен, в присъствието на служебно назначен адвокат на основание чл.25, ал.2 ЗПП вр.с чл.23, ал.2 вр.с чл.25, ал.1 и ал.3, т.2 и т.3 ЗУБ, социален работник и преводач. По време на интервюто на чужденеца е предоставена възможност да изложи съображенията си относно неговата молба за предоставяне на международна закрила пред лице, което има правомощия по силата на националното право за провеждането на подобно интервю. Интервюто е проведено в присъствието на адвокат, вписан в регистъра за правна помощ на НБПП, преводач и социален работник от ДСП-К. село. Осигурени са всички условия, които дават възможност на кандидата да изложи основанията за своята молба по последователен начин. Интервюто е проведено от интервюиращ орган, който е отчел личните и общите обстоятелства във връзка с молбата на търсещия закрила, който е бил в състояние да гарантира подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто, избран е преводач, който да е в състояние да гарантира подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто. Общуването се осъществява на предпочетения от кандидата език, освен ако няма друг език, който той

разбира и на който той е в състояние да общува ясно. Когато това е възможно, държавите-членки предоставят преводач от същия пол, ако кандидатът е поискал това, освен ако решаващият орган няма причини да смята, че искането е на основания, които не са свързани със затруднения от страна на кандидата да представи изчерпателно основания за молбата си. От своя страна на проведеното интервю, кандидатът е дал обяснения, свързани с неговата бежанска история, интервюто е обективизирано в протокол от проведено интервю. Оспорващият, неговият представител - адвокат Т. Л., са подписали протокола, като текста е бил преведен на разбираем за тях език, отново с помощта на преводач от арабски език.

От ДСП-К. село е представен и социален доклад за нуждите на административното производство /л.37, л.67/. Съгласно него непълнолетният непридружен чужденец е извършвал системни нарушения на правилата в РПЦ, включително общественоопасни прояви – самоволно напускане на РПЦ в хода на административното производство, като чужденецът е задържан на 11.11.2021 г. от полицейски служители на ГПУ-К. при опит за нелегално преминаване на държавната граница, като е предупреден по надлежния ред на основание чл.65 ЗМВР; нарушения на Правилника за условията и настаняване и вътрешния ред в центровете на ДАБ, за което е предупреден с Предупредителен протокол за отстраняване от общежитие и ще бъде предложен за настаняване в център от закрит тип. Извършените противообществени прояви от С. Б. са: конфликт на 12.11.2021 г., прераснал във физическа саморазправа, с използвани като оръжие стъклени съдове за хранене и част от мебелното обзавеждане в сградата. Б. е нападнал вербално и физически непълнолетно сирийско лице с обвинения, че заради него в стаята му са намерени два ножа; конфликт на 13.11.2021 г., прераснал във физическа саморазправа, в която е участвал С. Б., като по данни на служители на С. 161, той е изглеждал неадекватно и е бил под въздействие на наркотични вещества и алкохол; на 23.11.2021 г. – установено е от служители на ДАБ, че С. Б., заедно с А. И., нарушават нормите на правилника за вътрешния ред, прибирайки се в "Сигурната зона" на РПЦ-О. К. употребили алкохол и наркотични вещества, с агресивно поведение, отправяне на заплахи срещу служителите на ДАБ и разрушаване на обзавеждане в общежитието. С непълнолетния чужденец е проведена беседа от социалните работници, като в заключение е посочено, че по време на изслушването непълнолетния алжирски гражданин е предоставил противоречиви данни за причините и целите на неговото напускане от А. и не е изложил какво е конкретното му искане към българската държава и власти. Като препоръки ДСП-"К. село" в доклада посочва, че основните права на непълнолетния непридружен не са нарушени и не съществуват преки и непосредствени рискове за физическото развитие на детето и че за същия ще бъде изготвен план за действие. /л.26, л.44, л.68, л.75, л.89/.

Производството е приключило без забавяне, изготвено е становище от страна на интервюиращия орган съобразно преценка на събраните по преписката доказателства, с което е предложено на оспорващия да бъде отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

Относно статута на бежанец:

Молбата на жалбоподателя за предоставяне статут на бежанец не доказва, че той има основание да се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение в страната си по произход. Съгласно чл.8, ал.1 ЗУБ статут на бежанец се предоставя на лице, което основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл.8, ал.4 от закона преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. В настоящия случай от

проведеното интервю се установява, че той не е имал проблеми с официалните власти в страната по произход, не е бил арестуван, не е осъждан, не е членувал в политическа партия, не се интересува от политика, не е имал конкретни проблеми заради изповядваната от него религия, върху него и негови близки и роднини не е оказвано насилие от официалните власти в А.. Причините от личен характер за напускане на страната по произход не представляват преследване по смисъла на чл.8, ал.4 ЗУБ и не са основание за предоставяне статут на бежанец.

Съдът намира, че събраните в съдебното производство доказателства, при приложение на глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисариат на ООН за бежанците, сочат на извод, че жалбоподателят е "мигрант" (лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде), а не лице, търсещо закрила поради обстоятелствата по чл.8, ал.1 ЗУБ.

По така изложените съображения законосъобразен се явява изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл.8, ал.1 ЗУБ за предоставяне статут на бежанец.

Относно хуманитарен статут:

Съдът счита, че не са налице предпоставки за предоставяне и на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. Такъв статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си на произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки заплахи срещу живота или личността му, като гражданско лице, поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. В случая не е налице никоя от тези хипотези. При разглеждането на този въпрос Съдът съобрази Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за "посегателство" в чл.15, б.в) от Директива 2004/83/ЕО относно минимални стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила като изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по - обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Освен това, тези заплахи са присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт", какъвто в случая не се установи.

Съгласно посоченото решение на СЕС, чл.15, б.в) от Директивата във вр.с чл.2, б.д) от същата трябва да се тълкува в смисъл, че: съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. В случая не съществуват такива сериозни и потвърдени основания.

В чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут.

Съгласно чл.35 АПК решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл.9, ал.1 ЗУБ е датата, когато Съдът се произнеса по случая. В тази връзка Съдът изиска актуална справка за ситуацията в А., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход. По данните от тази справка не съществуват сериозни основания да се смята, че цивилно лице, върнато в страната или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си там се излага на реална опасност да претърпи тежки посегателства, като съществува реален риск за неговия живот и сигурност. Това сочи, че спрямо оспорвания не е налице заплаха, породена от ситуация на безогледно насилие в светлината на чл.9, ал.3 ЗУБ. Отделно от това, видно от информацията в тази справка, икономическото положение в А. поетапно се възстановява.

Съдът при постановяване на своето решение взе предвид и процесуалното поведение на жалбоподателя, безспорно по делото се установи, че същият е с криминални навици – извършване на побои, разрушаване на собственост, за което са представени съответните доклади и протоколи. Отделно от това лицето е отказало да посещава учебно заведение, отказало е да работи със социалните служители по време на административното производство. С. Б. е напуснал самоволно регистрационно-приемателния център и от 30.05.2022 г.

С оглед на горното, жалбата се прецени от Съда като неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд-София град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Х. Б., гражданин на А., [дата на раждане] , непридружен непълнолетен, ЛНЧ: [ЕГН], против Решение № 4337/25.05.2022 г. на Заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което му е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: